

RETURADRESSE:

TrønderEnergi
7496 Trondheim.

B ØKONOMI

LYSPUNKTET

Bedriftsblad for TrønderEnergi AS

2
2003

– TrønderEnergi i skolen

– Serviceprisen

– Grønne sertifikater

 TrønderEnergi

Postadresse:
7496 Trondheim.
Hovedkontor:
Ingvald Ystgaards vei 1, Trondheim.
Tlf. 73 54 16 00
www.tronderenergi.no

innhold

LYSPUNKTET

Redaktørens spalte

Redaktørens spalte	side 3
Konsernsjefens spalte	side 4
TrønderEnergi i skolen	side 5
Serviceprisen utdelt for første gang	side 5
Grønne sertifikater – hva er nå det?	side 6-7
Anja – TrønderEnergis «sjefsdesigner»	side 8-9
Glimt fra...	side 10-11
Bjørn Arnevik – en teknokrat med palett og staffeli	side 12-13
I Michael Schumachers ånd	side 14-15
Kristin på Husaby	side 16-17
Trafobytte	side 18
Ny og utvidet lærebok i strømsparing	side 18
Serviceavdelingen i fjerde etasje	side 19

Nr 2
Juni 2003 16. årgang
Organ for TrønderEnergi AS

Postadresse:
7496 Trondheim
Tlf. 73 54 16 00

Redaksjonsmedlemmer:
Ole Jørgen Frostad (Red)
Grete S. Tvette
Tore Wuttudal
Knut Aalberg
Olav Helgemo
Øystein Raaen Kjørsvik
Tonje Tangvik

Korrespondentkorpset:
Steve Halsetrønning
Bjørn Arnevik
Rolf Hammervik
Hallgeir Hammer
Harald Forodden
Oddleiv Brovold
Kjell Dahle
Svenn K. Høydal
Nils Magne Bye
Ola Erik Røttereng

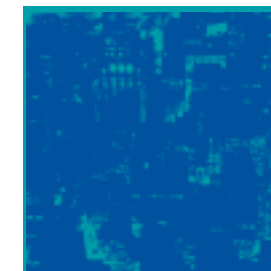
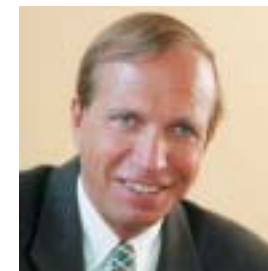
Bladet sendes til ansatte, eiere,
pensjonister, styremedlemmer,
selskapets forbindelser samt
øvrige interesserte.

Grafisk formgivning og sats:
Bennett Reklamebyrå AS,
Trondheim

Trykk:
Lade Offset AS, Trondheim

Artikler signert av andre enn redaksjonens
medlemmer står for artikkelforfatterens regning,
og samsvarer ikke nødvendigvis med
redaksjonens eller utgivernes syn.

Har vi mistet all troverdighet?

Denne våren har gitt oss en rekke målinger som melder om "en markant og signifikant nedgang i folks totalinntrykk av kraftbransjen, en tilsvarende nedgang i deres inntrykk av kraftbransjens pålitelighet". Sitatet er hentet fra tns gallups nyhetsbrev fra april i år, og det refererer resultatene fra Gallups Energibarometer for første kvartal 2003. Den såkalte bransjeindeksen for kraftsektoren faller til dels kraftig for alle målte områder - fra totalinntrykk til informasjon og pålitelighet. Ikke overraskende viser også resultatene at prisutvikling og inntrykk av bransjen følger hverandre tett. Det er således også nærliggende å tro at mange som blir stilt spørsmål om en bransje som så til de grader over lang tid har fått fokuset satt på høye priser, lett lander på den negative siden av skalaen når de avgir svar.

Med et slikt negativt farget bakteppe var det en oppmuntring for oss i TrønderEnergi å få presentert Observer Norges medieanalyse for første kvartal. Den viser blant annet at andelen av mediedekningen som er positiv for vårt selskap holder seg stabil sammenlignet med forrige kvartal, og at andelen negativ omtale samtidig går kraftig tilbake. I forrige kvartal var 29% av mediedekningen negativ, mens den nå er nede i 12%. Det er en lavere andel negativ omtale

enn i noen av analyseperiodene i hele 2002. Dette viser oss med all ønskelig tydelighet at et selskaps profil og omdømme nok er mer sammensatt og komplisert enn en prisstorm av relativ kort varighet kan gi inntrykk av. TrønderEnergi oppfattes tydeligvis som et seriøst selskap i de kommunene vi har vår hovedvirksomhet i, og denne profilen lar seg heldigvis ikke rive ned i løpet av noen få hektiske vintermåneder.

Når det er sagt, vi har også et klart forbedringspotensiale. I likhet med den øvrige delen av bransjen har nok også vi mye arbeid å gjøre når det for eksempel gjelder temaet som noen har formulert som: "Gjør det så enkelt som mulig å være forbruker". Vi bruker til tider et "stammespråk" som svært få utenfor de indre kretser i selskapene forstår, og på en slik måte at mistanken om at kraftbransjen prøver å tilsløre noe eller lure forbrukerne lett kan bli skapt.

Det er derfor gledelig at EBL nå har satt i gang et prosjekt som har et av sine klart uttalte mål å bedre bransjens kommunikasjonsarbeid, blant annet gjennom en langt bedre koordinering enn i dag. Et stikkord i dette arbeidet er også tillit - både i samfunnet, i markedet og fra eierhold.

Ole Jørgen Frostad

konsernsiefens spalte

Faren over for denne gang

Vi har lagt en helt spesiell vinter bak oss. Etter en lang tørr periode som førte til kraftknapphet og rekordhøye priser rundt årsskiftet, ble vi reddet av gongongen med noe tilsig i januar i form av regn, en mild vinter med lavt forbruk og en rekordtidlig vår. Uten den tildige våren kunne vi ha fått en knapphetssituasjon som vi til nå ikke har sett maken til.

Lite tilsig over en lang periode og lite snø i vinter har ført til at vi er i ferd med å gå ut av vårløsningen denne våren med rekordlave magasiner for årstiden. Det er heldigvis slik at forholdsvis høye priser i markedet fører til stor kraftimport fra Finland og til dels fra Danmark for tiden. Vi kan likevel ganske tydelig antyde sannsynligheten for at virkningene etter den lange tørre perioden vil følge oss inn i neste vinter dersom ikke Vårherre blir spesielt gavmild med regnet ut over sommeren og høsten. Kommende vinter kan derfor bli like vanskelig som den siste.

Jakten på syndebukker var en yndet sport denne vinteren. Kraftprodusentene ble beskyldt for kynisk eksport av kraft for "å få opp prisene", det til tross for at mye av det vannet som ble brukt til å produsere kraft sommeren 2002 ellers ville ha rent rett til havs.

Det norske kraftsystemet er preget av

- at stor klimaavhengighet og følsomhet for tørrår fører til store variasjoner i krafttilgangen fra ett år til et annet,
- at det i det siste tiåret har vært svært liten økning i krafttilgangen,
- at det overordnede kraftsystemet i Norge i en anstrengt situasjon ikke har tilfredsstillende overføringsmuligheter,
- at kraftutvekslingsystemet til landene rundt oss er for svakt og gir begrensede muligheter for krafteksport og kraftimport og
- at det norske kraftforbrukssystemet er svært lite fleksibelt.

Årsakene til situasjonen sist vinter ligger i disse forholdene – og de er i hovedsak et resultat av de rammvilkår som landets myndigheter gir kraftbransjen. Skal situasjonen bedres varig, må det skje noe på alle disse områdene.

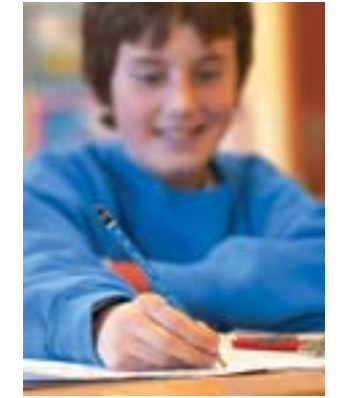
1. Norge trenger økt krafttilgang – fortrinnsvis av klima-uavhengig energi. Etableringen av et økt innslag av vindkraft er bra. Det kan betraktes som økt tilsig til vannkraftsystemet, men har den egenskap at det kan være vindstille i høylastperioder og gir derfor lite bidrag til å løse effektproblemet.
2. Norge trenger økt transportkapasitet internt og mot utlandet. Samspillet mellom landsdelene våre og ikke minst mot utlandet kan bidra til reduserte problemer. Jeg vil imidlertid advare mot troen på at kraftoverskuddet i Europa kan redde oss i svært mange år framover. Forbruket av elektrisitet øker i hele Europa, og det forventes at forbruket i Russland nå vil normaliseres etter en årrekke med vanskelig forhold.
3. Vi trenger økt fleksibilitet i forbrukssystemet. Det er en krevende oppgave. Ikke minst er endringer i den eksisterende bygningsmaase svært kapitalkrevende og langt på vei ulønnsomt for den enkelte forbruker. Enova har en målsetting som vil bidra, men vi merker oss at Enovas samlede målsetting ligger under forventet økning i etterspørselen.

Viljen til å legge forholdene til rette for etablering av ny krafttilgang har ikke vært til stede.

TrønderEnergi er en tilpasningsdyktig organisasjon med kompetente og innsatsvillige medarbeidere som står på. Resultatet for 2003 er så langt svært lovende. Mye av konsernets framtid avhenger av at det fortsatt skal være slik. Jeg vil takke alle ansatte for innsatsen i første halvår og ønsker alle en god sommer.

Tore Wutudal

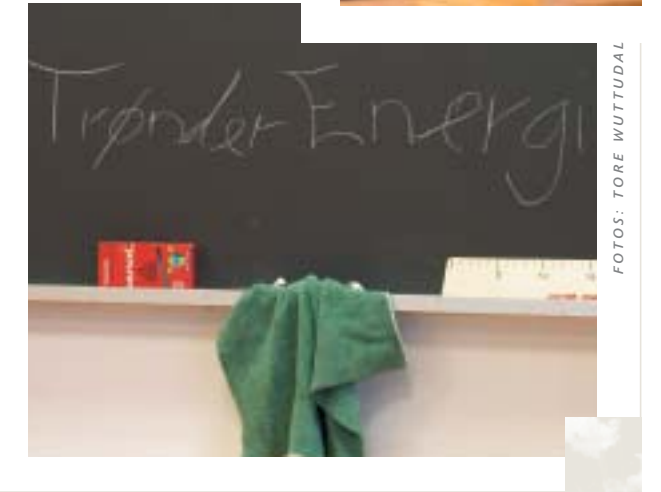
TrønderEnergi i skolen

TrønderEnergi har i samarbeid med Enøksenteret i Sør-Trøndelag utarbeidet et opplegg for 7. klassinger i vårt nettområde.

Tore Wutudal

Skoleinformasjonen vil blant annet bestå av en besøksdag i et av våre kraftverk, med informasjon om energi, vann og kraftproduksjon generelt. Det vil også bli en kort orientering om selve kraftstasjonen og om TrønderEnergi som selskap og hva vi driver med. I tillegg vil prosjektet inneholde en TrønderEnergipris, som deles ut til to vinnere etter nærmere regler. Skoleprosjektet skal gå utover høsten og avslutes før jul, men informasjon til skolene går ut i disse dager.

FOTOS: TORE WUTTUDAL

Serviceprisen utdelt for første gang

Ole Jørgen Frostad

For å sette et sterkere fokus på kundebehandling og markedsorientering i TrønderEnergi konsernet har markeds- og produksjonsrådet innstiftet en egen servicepris. Prisen som skal utdeles hvert kvartal, består av en eksklusiv gave og en plakett som følger prisen videre.

I statuttene som ligger til grunn for hvem som blir tildelt prisen, står det blant annet at prisen skal medvirke til at kundene behandles med respekt, og at den skal bidra til å øke forståelsen for at alle kunder er viktige for oss.

Den første serviceprisen ble tildelt kundekonsulent Astrid Ødegård, som er stasjonert ved vårt kontor på Frøya. Hun er en del av staben i kundeserviceapparatet vårt som er organisert i TrønderEnergi Nett. I begrunnelsen for tildelingen heter det at Astrid opptrer meget effektivt som kundebehandler, og at hun i sin kontakt med kundene (som i hoved-

Astrid Ødegård overrekkes her prisen av nettdirektør Rolf Michelsen. Foto: Øystein Raaen Kjærsvik

sak foregår pr telefon) opptrer både profesjonelt og vennlig. Hun har stor arbeidskapasitet og evner å svare på alle typer spørsmål som kan spenne fra uklarheter omkring strømreregninga til spørsmål om dagens kraftpris.

Vi ønsker henne lykke til videre!

Grønne sertifikater – hva er nå det?

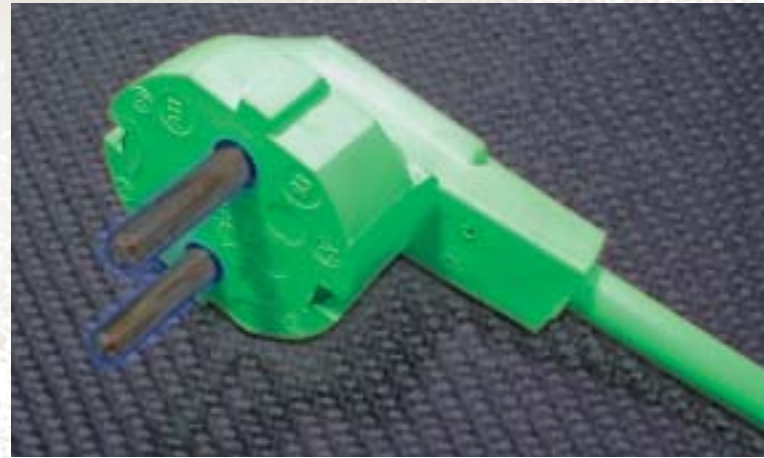

FOTO: TORE WUTTUDAL

Bernhard Kvaal

Når vi snakker om grønne sertifikater, er det ikke de gamle grønne bilsertifikatene eller førerkortene det handler om. Nei, som om det ikke var nok med at det frie kraftmarkedet har tvunget oss til å lære og bruke finansielle kontrakter av type future og forward, handle med asiatiske opsjoner og mer til, så må vi snart også handle med grønne sertifikater.

Kraftmarkedet blir stadig mer innviklet og krevende, men samtidig utfordrende og spennende. Grønne sertifikater har, som sikkert mange forstår, med miljøvennlig energi eller fornybar kraft å gjøre.

Bakgrunnen for grønne sertifikater strekker seg tilbake til Kyoto-protokollen og videre tilbake til "Brundtland-kommisjonen" og begrepet "Bærekraftig utvikling".

Gjennom dette arbeidet i FN-regi, er det laget et fundament som skal bidra til at landene i fellesskap går mot en "bærekraft utvikling". Et vesentlig element i Kyoto-protokollen er at landene skal bidra til å minske utslippet av drivhusgasser slik som CO₂. Ut fra denne paraplyen som Kyoto-protokollen er så må nasjonalstater og en organisasjon som EU finne praktiske tiltak for å nå målsettinger. EU vedtok med virkning fra 2001 et direktiv for fornybar energi som er et tiltak for å øke andelen fornybar energi innen

sektoren, og dermed et konkret resultat av Kyoto-protokollen rettet mot vår bransje. En økning av andelen fornybar energi vil da fase ut "grå" kraft fra kull- og oljefyrte kraftanlegg. EU har gjennom dette direktivet vedtatt et mål om at EU-landene innen 2010 skal implementere 340 TWh ny fornybar energi. De fleste EU-land har på nasjonalt nivå vedtatt å innføre ulike former for sertifikatmarkeder for å stimulere og kontrollere utviklingen.

I vår vedtok Stortinget at Norge også skal etablere et sertifikatmarked som skal bidra til å få økt andelen av fornybar energi i vårt kraftsystem. Nå kan det umiddelbart virke noe merkelig at Norge trenger et slikt tiltak i og med at nesten all kraft i Norge produseres av vannkraftanlegg som i seg selv er fornybar energi. Faktum er at Norge i et såkalt normalår med hensyn til produksjon av vannkraft er avhengig av kraftimport. Problemet er at den krafta som importeres delvis er "grå".

Stortinget har bedt regjeringen om å legge fram en stortingsmelding våren 2004 som omhandler et norsk sertifikat-

marked med antatt oppstart 1. januar 2005. Riksdagen i Sverige vedtok nylig et sertifikatmarked som startet 1. mai i år, og Stortinget har spesielt bedt om at man tar sikte på å forene et norsk marked med det svenske.

I praksis er et sertifikatmarked ordnet slik at all kraft som kan defineres som fornybar eller ny fornybar sertifiseres og sertifikatene gjøres omsettbare. Systemet innebærer at hver MWh (1000 kWh) fornybar energi produsert får et sertifikat eller opprinnelsesbevis som i neste omgang kan selges til den som ønsker det. Disse sertifikatene er entydig identifiserbare og registreres i et databanksystem. De som forbruker energi - det vil i dette tilfellet si sluttbrukerleverandører - pålegges å levere en viss andel ny fornybar energi til sine kunder. Sluttbrukerleverandørene oppnår dette ved å kjøpe disse grønne sertifikatene. Hvis de ikke får tak i nok sertifikater blir de straffet med et gebyr pr MWh de mangler. Dette gebyret vil da normalt være øvre grense for markedsprisen på et grønt sertifikat. For sluttbrukerleverandørselskapet vil det lønne seg å kjøpe sertifikater opp til den prisen, men ikke over. På den andre siden hos de som bygger ut kraft, så kan det kalkuleres med en tilleggsinntekt lik markedsprisen på sertifikater på utbygging av ny fornybar energi utover den tradisjonelle fysiske prisen i for eksempel spotmarkedet for kraft. Slik skapes det et ekstra lønnsomt marked for ny fornybar energi der det økonomiske hjelpemiddelet er grønne sertifikater.

Et forenklet regneeksempel kan være som følger: Leverandørene pålegges at 5 % av krafta som leveres er grønn. Hvis straffegebyret er 20 øre pr kWh og det da også blir markedsprisen, så må kundene betale ett øre ekstra for hver kWh som brukes.

Markedet for grønne sertifikater har eksistert i snart 2 år i noen land. Det kanskje mange ikke vet er at TrønderEnergi har solgt grønne sertifikater til Nederland en rekke ganger og tjent penger på det utover den ordinære prisen hos Nord Pool, den nordiske elbørsen.

Enviro Energi ASA

Grunnet framveksten av et marked for grønne sertifikater er vi involvert som deleier i selskapet Enviro Energi ASA som er etablert i Oslo. TrønderEnergi Kraft sammen med fem andre selskaper har etablert et selskap som skal drive med megling og omsetning av sertifikater i det europeiske markedet, samt være en pådriver til å utvikle prosjekter med ny fornybar energi.

Selskapet ble dannet etter at vi sammen med de andre selskapene hadde kjørt en rekke prosjekter som omhandlet utviklingen av markeder for fornybar energi. Årsaken var at vi mer eller mindre tilfeldig gjennom kontakt og besøk på kontinentet ble klar over at dette ville bli et sentralt tema og forretningsområde framover.

Selskapet har nå eksistert siden fjerde kvartal i 2002 og har allerede handlet en god del med for eksempel vindkraft som kjøpes i Norge og selges i Nederland. I tillegg posisjonerer selskapet seg for etableringen av et norsk marked. Enviro har også drevet lobbyvirksomhet, sammen med andre, for at Stortinget skulle framskynde planene for et slikt marked. Noe som faktisk skjedde.

Norge er i noen sammenhenger et lykkeland. Ikke nok med at det er smekkefullt med olje og gass i Nordsjøen, men vi er i tillegg nesten selvforsynt med ren kraft fra våre vannkraftanlegg. Og som ikke det skulle være nok, så viser det seg at Norge er spesielt godt egnet for vindkraftutbygging. Sistnevnte er en hovedkilde til ny fornybar energi framover. Vi har en svært lang kyst som har den høyeste middelvindhastigheten i hele Europa. Det er i utgangspunktet langt mer lønnsomt å bygge ut vindkraft i Norge enn i for eksempel Tyskland, der det for tiden bygges ut mest. Energien i vindkraftanlegg er proporsjonal med tredje potens av middelvindhastighet.

For mer informasjon om Enviro Energi ASA så vises det til hjemmesiden www.enviro-energi.no

"grafisk design er mye mer enn fin layout"

Anja - TrønderEnergis «sjefsdesigner»

Anja-Patrice Auflem (28) er ansatt i Bennett som grafisk designer/AD og hun har gradvis blitt vår nye "sjefsdesigner". Anja er nå aktuell, fordi hun har laget en ny grafisk stil for hele TrønderEnergikonsernet. Lyspunktet tok turen til Nedre Elvehavn for et portrettintervju med en opplagt og engasjert designer som kom til Trondheim fra Horten for 5 år siden - ikke minst grunnet en NTH-student - som hun i dag er samboer med!

Hva driver egentlig en grafisk designer med?

-Det handler om en helhet, eller å uttrykke noe essensielt. Jeg forsøker å visualisere og tydeliggjøre grunnleggende verdier et produkt har eller en virksomhet står for. Eksempelvis så er det viktig for TrønderEnergi å framstå som kraftfull og energisk, noe som også er sentralt i visjonen for selskapet.

I den siste tiden har det nesten gått inflasjon i begrepet "design". Men design er mye mer enn en fin layout eller et pent ytre. Design bør være strategisk forankret i et totalkonsept hvor man kommuniserer og formidler en ide og en visjon.

I Norge er vi blitt mye mer opptatt av dette enn vi var før, men ikke alt som forsøker å framstå som god grafisk design er nødvendigvis det.

Føler du mest slektskap med kunsthåndverkere eller frie, utøvende kunstnere, dvs. hvordan vil du karakterisere faget grafisk design? Er dette håndverk eller kunst?

-Det er ikke så lett å svare på. Prosessen er i høy grad kreativ og kunstnerisk, men til forskjell fra de fleste kunstnere jobber vi mye i team. Et tett og fruktbart samarbeid med kunden er også nødvendig for å oppnå et godt resultat. Det er ikke slik at jeg sitter der alene og først tenker ut hvordan noe skal være, for så å utføre det som en solojobb.

Grafisk design er vel først og fremst et viktig håndverk og virkemiddel med en rekke kreative elementer. Samtidig er design også funksjonalitet, og derfor er det viktig å gjøre grundig research og få en fin dialog med kunden før det blir noe

konkret ut av det hele. Vi jobber ikke så fritt som en utøvende kunstner, så det er nok mest riktig å si at grafisk design er mer i slekt med kunsthåndverk enn med kunst.

Slik jeg ser det er det vanskelig å generalisere design som det ene eller det andre. For meg kan noe design være så sterk at jeg kan oppleve det slik jeg opplever kunst. Men design er ofte kommersielt forankret, spesielt i den bransjen som jeg jobber i nå.

I den siste tida har jo også webdesign eller "multimediasdesign" blitt mer aktuelt. Har dette skapt et problem for "klassiske" grafiske designere eller er det blitt noe nytt og interessant?

-Det med webdesign har helt klart blitt noe nytt, og det er annerledes å jobbe med det enn med mer tradisjonell grafisk design. Webdesign må kanskje i enda større grad enn grafisk design tenke funksjon, fordi det ofte er strengere rammebetingelser og struktur på en webside.

På den annen side har tradisjonelle formgivere kanskje ikke engasjert seg nok i webdesign, dette har blitt skjøvet litt ut på sidelinjen.

Kan du fortelle litt om den nye grafiske stilen du har utarbeidet for oss? Hvor godt synes du at du kjenner TrønderEnergi?

-Det hele startet med at TrønderEnergi skulle ha nye websider: Inter-, intra- og ekstranett. Da kom det fram et behov for å gjøre

uttrykket mer samlende, med mer fokus på de grunnleggende verdiene som selskapet står for. Da så vi samtidig også at uttrykket ble veldig forskjellig fra det som var gjort tidligere. Både Lyspunktet, web, trykksaker, annonser, biler, klær osv. hadde sprikende uttrykk.

Når vi åpner for eksempel en avis i dag, så blir vi jo bombardert med inntrykk, og derfor er det viktig for TrønderEnergi at det blir gjenkjent og identifisert i floraen av annonser og budskap. Den nye grafiske stilen tar høyde for at TrønderEnergi skal kunne uttrykke seg på omtrent alle flater.

Jeg har forsøkt å anvende farger som både gir et friskere og mer vennlig uttrykk, og designelementene er produktorientert og relativt abstrakte i formen.

Innen kraftsektoren har det kanskje ikke vært tenkt så mye på design før, og derfor er TrønderEnergi omtrent pionerer på dette området. Etter hvert som konkurransen blir hardere også i denne bransjen, så er det jo ekstra viktig at man skiller seg litt ut og framstår helhetlig. På den måten får TrønderEnergi både en egen identitet og blir mer gjenkjennelig i landskapet.

Hvis du fikk svært frie hender, hva ville du gjort med det grafiske uttrykket til TrønderEnergi?

-I det hele tatt er jeg veldig fornøyd med den nye grafiske stilen! Hvis noe skal bli endret på, så bør man muligens tenke på å nyansere fargevalget i logoen, og jeg har laget et utkast til en revidert logo. Dette forslaget er egentlig bare en liten justering av den eksisterende logoen, slik at den ene røde buen er skiftet ut med en bue i oransje. Dette virker friskere og mer helhetlig i forhold til de andre fargene og elementene i den nye designmanualen.

Samtidig er det en ganske stor sak å endre på en logo, så det må gjøres gradvis. Se bare på logoen til Shell for 20 siden og nå - det har gradvis skjedd store forandringer med den - men det har skjedd så sakte at folk nesten ikke har lagt merke til det.

Men logoen til TrønderEnergi blir altså ikke endret på i denne omgangen, det vil eventuelt skje senere.

TrønderEnergi er en veldig spennende og interessant kunde, og dette sier jeg fordi jeg faktisk mener det! Og jeg merker at dere er interessert i strategisk design - det er jo dette intervjuet et eksempel på. TrønderEnergi har gitt meg ganske frie hender i det arbeidet jeg har gjort for dere, og dere er åpne for å prøve nye vinklinger.

Du har jo vunnet både priser og diplomer for Årsrapporten 2001 (2 gull i Sterk Reklame og diplom i Gullblyanten 2003). Hvor viktig er dette?

-Det er jo ganske viktig, ingen tvil om det. Man får jo en anerkjennelse for noe man har arbeidet mye med, og det setter jeg stor pris på. Men igjen vil jeg presisere at dette er et teamarbeid, og at jeg ikke sitter alene med dette! Så på en måte er det ikke bare jeg som har fått disse utmerkelsene, men også Bennett og TrønderEnergi.

Samtidig er det interessant at dette skjer med et arbeid knyttet til et kraftselskap. Det sier også noe om at denne bransjen ikke har satsset alt for mye på godt grafisk design, og derfor blir TrønderEnergi også lagt merke til.

Driver du også med andre uttrykksformer?

-Ja, jeg gjør det. Jeg har gått på keramikk-kurs og driver litt med grafikk og maling også. Det er viktig for meg å kunne drive med ulike teknikker og uttrykksformer, og ikke bare holde på med én retning. Jeg sitter mye foran Mac-en, så det er godt å kunne gjøre noe annet også!

Framtida -hva gjør du om 5 år?

-Den var ikke lett! Jeg tar ett år av gangen og er nok i en periode i livet mitt der jeg har lyst til å gjøre mange forskjellige ting knyttet til kreative prosesser. Design kommer selvfølgelig til fortsatt å ha stor innflytelse på meg. Jeg vil også utforske andre og ulike visuelle uttrykksformer innenfor kunsthåndverk og billeduttrykk.

Disse sidesprangene synes jeg gir verdifull motivasjon i jobben min som designer og AD i Bennett.

Nytt styremedlem

12. mai ble Leif Lie valgt som nytt styremedlem i konsernstyret. Lie har vært rådmann i Hemne kommune i snart 18 år og er utdannet jurist fra Det juridiske fakultet i Oslo. Han er født i 1946 og har tidligere vært rådmann i Smøla kommune og sosialsjef i Hemne. Lie innehar en rekke verv, blant annet som leder i Norges Juristforbund.

Foto: Tore Wuttudal

Glimt fra...

Montering av nytt tappearrangement for minstevannsføring Dalsvatnet.
Foto: Harald Forodden.

Nyansatte

Per Ivar Ingstad (t.v.) er 34 år og utdannet elkrafttekniker fra Meldal Tekniske Fagskole. Han har også fagbrev som elektriker gr. L. Har vært ansatt ved Elektriker'n på Løkken Verk før han begynte hos Fesil Holla metall i Hemne, hvor han har vært ansatt de siste syv år. Han er bosatt på Storås i Meldal.

Ole Magne Kant har fagbrev både som elektriker og energimontør. Han har tidligere arbeidet hos KVO i to år. Ole Magne blir 30 senere i høst.

Vi ønsker begge lykke til i TrønderEnergikonsernet.
Foto: Nils Magne Bye.

TrønderEnergis håndballjenter tok sølv i Bergen.

23-24 mai ble det avholdt Håndball-NM for ever i Bergen. Fra TrønderEnergi deltok Tonje Tangvik og Mona Arntzen. Øverst ser vi laget under banketten. Bakerst fra venstre ser vi Solveig, Gøril, Monika, Merete og Heidi, under fra venstre Hege, Tonje og Mona. I midten skimtes heldiggrisen Frithjof Wilborn. Bildet nederst viser laget under turneringen.

Vi gratulerer!

Foto: Bodil Sollied, TEV og Trond Erik Eide, BKK

Tore Overvik ved den store parabolantennen som når dette leses er montert på Våttån i Skaun kommune. Det er dimensjoner over "tallerkenen" som er en del av bredbånd stamnettet ut til Fosen. Den har en kapasitet på 155Mb/sek. og inngår i samarbeidsprosjektet mellom Fosen Kraft, Rissa Kraftlag og TrønderEnergi Nett om bredbåndutbygging på Fosen. Foto: Tore Wuttudal.

I vinter falt deler av fjordspennet på Fårøya i Osen ned. Toppen på høyspentmasta hadde brent av, og den 700 meter lange linja hang nesten i sjøen. Hele Sætervika var uten strøm, men vi fikk raskt forsyningen tilbake, i første omgang via omkobling i Nord-Trøndelag. En uke senere var linja reparert og spenningssatt på nytt.
Foto: Roger Aalberg

Roger Tellefsen som skipper om bord i egen skute under oppdrag for TEK og fotograf Tore Wuttudal. Det var en ruskig dag ute på sjøen, og det var ikke enkelt å manøvrere verken for skipper eller fotograf. Foto: Tore Wuttudal

BJØRN ARNEVIK – en teknokrat med palett og staffeli

Hva er det som får en systemingeniør på TrønderEnergi Nett til å velge billedmaling som hobby? Lyspunktet har besøkt Bjørn Arnevik som bor i Imsen innerst i Skråfjorden i Åfjord. Han og kona vokste opp på to nabogårder og har bygd seg et flott hus midt mellom de to gårdene. Her er det Bjørn tar imot oss en litt kald maidag.

FOTO: KNUt AALBERG

Knut Aalberg

Etter litt prat om den fine utsikten over fjorden inviterer Bjørn Lyspunktet opp på garasjekvisten, hvor han har atelieret sitt. Jeg innrømmer at jeg ble både storøyd og imponert da jeg ikke kom til et lite kvistrom, men et stort åpent rom på 83 m² med lys inn fra alle fire sider. Hele andre etasje i en nybygd garasje utgjorde atelieret. Malingslukt, staffeli, ferdige og halvferdige bilder over alt, samt kaffekopper – akkurat slik vi innbiller oss at en kunstnerhule skal være.

Er du en kunstner Bjørn?

– Nei, langt i fra – jeg bare synes det er artig å tegne og male. Jeg eksperimenterer både med oljemaling, kullstift, tørrpastell og airbrush, hver for seg, eller i kombinasjon. Det er trangen til å lære noe nytt, og beherske mediene bedre og bedre som er drivkraften. Jeg tenker form, farger og teknikk hele tiden.

Jeg ser meg rundt og finner ut at en eller annen kunstnerisk åre må likevel ligge til grunn for det denne karen presenterer?

– Mamma likte å tegne og male. Men jeg drev det ikke lenger enn hvilken som helst annen unge i oppveksten – det var å tegne traktorer og båter. I voksen alder begrenset det

seg til maling av vindu og husvegger. Men for 7-8 år siden var jeg på ferie i Syden og så at de laget bilder med vanlig spraymaling på boks. Dette ville jeg prøve da jeg kom hjem, men resultatet ble ikke det store. Så prøvde jeg oljemaling og pensel, resultatet ble noe bedre, men slett ikke bra. For å lære mer, spesielt om teknikker, både i tegning og maling, meldte jeg meg opp på Torild Ramberg Studio på Steinkjer som er en toårig kunstscole i klassisk figurativ malerkunst, hvor jeg har gått en dag i uka i to år. Der lærte vi å tegne og male etter de teknikker som ble brukt av de gamle mestere på 14-, 15- og 1600-tallet.

Forstår det slik at du liker å eksperimentere med forskjellige maleteknikker, men hvilket motiv liker du best å male – er det fremdeles traktorer og båter eller er det blitt mer aktmotiv med årene?

– Jeg har faktisk malt akt, men det er nok slik at jeg liker å eksperimentere med hva jeg maler også. Portrett er den største utfordringen og kanskje det mest interessante å male.

Jeg maler også landskap og stilleben. Etter mange timer foran staffeliet kan det hende alt blir vanskelig og ikke noe vil seg, en blir lei av både malingen og motivet, da er det bra med en pause. Da tar jeg meg ei økt med innramning, snekring eller andre sysler, og så er lysten til å male der igjen, og det som var vanskelig er blitt en spennende utfordring.

Bjørn i "snikkerboden". Foto: Knut Aalberg

Rammer du inn bildene dine selv også ?

Dermed bærer det ned trappene til underetasjen på garasjen hvor det er nye 83 m², denne gangen til et ramme- og snekkerverksted. Kontrasten fra atelieret to etasjer opp viser oss at her er det tydelig teknokraten og praktikerens Bjørn som råder grunnen. Rommet er fylt opp med maskiner som freser, kapper og stifter rammer, andre skjærer glass. Noen av maskinene har Bjørn laget og tilpasset selv. Vi får høre at det ikke bare er egne bilder han rammer inn, og tenker straks på flere impuls-kjøp og gamle klassebilder, alt i ei eske heime på hemsan.

Jeg regner med at du er blitt rik på salg av bildene du har malt?

– Ja, bildene har beriket meg, men ikke på penger. Det meste av det jeg har laget har jeg beholdt selv eller gitt bort som gaver til familie og kjente, men jeg maler for salg, og tar gjerne på meg oppdrag også. Holder akkurat på å forberede bilder til "Barøyutstillinga".

Det er trangen til å lære nytt, og beherske mediene bedre og bedre som er drivkraften.

Nei det er nok ikke penger og berømmelse som er min motivasjon for å male. Men jeg har deltatt på et par utstillinger, og innrømmer at det er inspirerende når noen stopper opp og gir positive tilbakemeldinger på bildene mine. Og helt spesielt bli det når noen vil kjøpe et bilde for å henge det på veggen i stua si.

Lyspunktet spør umiddelbart om Bjørn kan tenke seg å stille ut

noen av bildene for TrønderEnergi? Og like raskt har vi en avtale om en utstilling som skal stå i kantina på hovedkontoret, fra juni til ut september. Så oppfordringen blir, ta en titt på bildene til Bjørn når du er innom kantina – kanskje kjøper du noe også?

Jeg vet at Bjørn er med i vaktstyrken på TrønderEnergi Nett og dermed har noen ekstra fridager, men likevel, hvordan får han tid til alt? Spørsmålet blir enda mer berettiget når jeg på veg ut av garasjen får øye på en av undertegnedes mange laster, en gammel Tempo. En varesyssel som han har restaurert og registrert. Han tar likegodt en runde på gårdsplassen samtidig som han forteller hvilke planer han har med sykkelen.

Så er dere ett eller annet sted i Trøndelag i sommer og ser en grønn varesyssel stå parkert, med staffeli på platten og en maler med palett og alpelue ved siden av – ja da vet dere at her kan jeg få slått av en spennende prat med en (tusen)kunstner.

Bildene har beriket meg, men ikke på penger.

Cathrine Berger Steen i fint driv.

I Michael Schumachers ånd

Gokartlaget

Eimen av bensin og eksos river i neseborene straks døra åpner seg. Brølet fra motorene er nesten uutholdelig for ørene. Så oppdager vi dem ute på banen – åtte racerbiler. Svusj, svusj, svusj – tre av dem passerer rett foran. Spenningen sliter i mellomgulvet, små svetteperler av nervøsitet kommer fram ved hårroten – tør vi dette?

Den tettsittende, flammehemmende kjøredressen smyer seg på kroppen som en nylonstrømpe på et kvinneben. Spesialskoene snøres ganske løst, men bestemt for å gi maksimal støtte – full friksjon mot pedalene for gass og brems er nødvendig for å gi maksimalt driv rundt svinger, sjikaner og ikke minst motstanderne på banen. Hjelmen

trykkes ned over hodet – med første plass som eneste mål, må vitale kroppsdeler beskyttes best mulig. Ribbeinsbrudd, hjernerystelse, såre og ømme kroppsdeler er absolutt ikke uvanlig når det kjempes om hundre – ja tusendeler med TrønderEnergis og personlig ære som innsats.

Så er det vår tur. Spenningen som har ertet mellomgulvet en tid suppleres med små skjelvinger i armer og bein. Munnen føles like tørr som Gobi-ørkenen. Nå er det alvor. Åtte førere skuler på hverandre med åpenbar forrækt – vi kan nesten kjenne blodsmaken i munnen – første plass er seier, alt annet er tap.

Like før start. Pole position og en topp konsentrert Ronald Blomlie.

Setet føles hardt og sleipt, fjæringen mangler helt, vi sitter bare noen få centimeter over bakken. Full brems, full gass. Slurekløtsjen jamrer seg, eksosen velter ut av motoren. Noen gløtt på et par av de andre førerne bekrefter mistanken – her gir vi jernet fra start.

Starteren, Eivind Opland, gir tegn, og det røde lyset slukker. Tankene går tilbake til en spillefilm med Tom Cruise. Alle førerne slipper bremsen samtidig. Setet føles som det kommer gjennom ryggraden og fram i magen. Mot første hårnålsving er det en del knuffing i feltet, jeg ligger nesten side om side med føreren fra Elektraglidelaget. Når vi nærmer oss svingen, går det fort – for fort! Den som venter aller lengst med å bremse ned kommer først ut av svingen ellers er katastrofen et faktum, og vi blir liggende håpløst etter på tvers av kjøreretningen oppå bildekkene som utgjør svingen.

Jeg brems kraftig samtidig som jeg løfter litt på gassfoten. Rattet kommer mot meg med ulidelig smerte i hendene. Bakhjulene løsner fra underlaget, jeg føler at carten skrenser. Om det skyldes flaks eller ren og skjær trening på perfektionisme skal være usagt, men på en eller annen måte kommer jeg meg igjennom svingen godt før Elektraglide-laget – pyser som de er.

Runde for runde kjører de åtte lagene i vill kamp om ledelsen. Noen vil forbi, og kræsjer bestemt inn i kcarten min bakfra for å signalisere: 'Fløtt deg!'. Jeg slipper dem motvillig forbi, om et par runder er det min tur. Omsider kommer signalet fra laglederen: «Bytt fører». Jeg kjører inn i pitstop'en, velter meg raskt og lite elegant ut av carten. Neste fører er allerede på vei ned i setet, trykker gasspedalen hardt ned og får samtidig et reallt puff fra pitcrew'et. Det hele er over på et par sekunder.

Med et gløtt på resultatavla får jeg bekreftet: Jeg slo i hvert fall Elektraglide-laget.

Laget som stilte til denne kveldens serierunde var, fra venstre. Roar Aune, Ronald Blomlie, Cathrine Berger Steen, Gunnar Aronsen og Jan Erik Wang.

Gründer og daglig leder «tigern» Eivind Opland

FOTOS: TORE WUTTUDAL

Kristin på Husaby er et av flere kulturelle arrangement som støttes av TrønderEnergi. TrønderEnergi har gjennom flere år vært vår hovedsponsor, og vi er utrolig glad for den interessen som er vist oss gjennom disse årene. Det gjelder selvfølgelig den økonomiske biten, men vi synes også det er veldig hyggelig at vi har hatt ansatte som deltakere på forskjellige arrangement. Håper at det gode samarbeidet kan fortsette, som kulturarrangør er vi avhengig av et nært forhold både til lokalt og regionalt næringsliv.

Kristin på Husaby er en årviss kulturfestival i Skaun, basert på Sigrid Undset sitt romanverk om Kristin Lavransdatter. Kristin ble gift med Erlend Nikolaussen på Husaby i Skaun. Det har etter hvert blitt tradisjon at vi har vielse på disse historiske tufter under arrangementet, så også i år.

Kristin på Husaby har gjennom de siste år klart å markere seg som et annerledes kulturarrangement. Vi er liten - men samtidig stor, vi er lokal - men samtidig nasjonal, og vi er utprøvende - men samtidig tradisjonell. Dette er vinklinger vi viderefører i år også.

Kristin på Husaby har utvikla seg fra et lite bygdearrangement, til en kulturfestival av nasjonal kvalitet, og med målsetting om å være en regional aktør. Festivalen arrangeres for 11. gang i år.

Arrangementet er sammensatt av konserter og forestillinger både i Skaun Kirke, Skaun Bygdamuseum, på Lisbetsæter Gjestehus, kunstutstilling på Galleri Grønneset, andre utstilling på markedsplassen på Venn, middelaldermarked med håndverksdemonstrasjoner og salg, vielse på Husaby, kulturkafé på Lisbetsæter, aktiviteter og teaterforestillinger for barna, pilegrimsvandring med avslutning i kirka til pilegrimsgudstjeneste, Kristinmasj, servering av tradisjonsmat m.m. Allsidig, med andre ord.

I tillegg til alt dette kan vi i år presentere noe helt nytt, urframføring av et historisk spel.

Musikkspill i Skaun ble opprinnelig skrevet som et musikk-dramatisk verk i 4 akter. Verket er nå omarbeidet til tre selvstendige spill, og det skal framføres under Kristin på Husaby over en periode på tre år. Spillet om Sønnøv Sønnøvsæter skal framføres under årets arrangement, historien om Einar Tambarskjelve i 2004 og historien om Marius Folstad og arbeiderkonflikten ved Mølla i Buvika i 2005.

Kjempespennende!

Når det gjelder Sønnøv Sønnøvsæter, så var hun søster av Lisbet Nypan, den siste som ble brent som heks i Norge, i 1670. De to vokste opp på Hølonda med etternavnet Kulbrandstad. Begge fikk opplæring i signing og maning, dvs. ved bønn og ritualer helbrede sykdom hos folk og fe. Dette var også en måte å forsøke og livnære seg på.

Festivalen arrangeres for 11. gang i år.

Salt var hellig, og ble regnet for å inneha helbredende kraft. Folk benyttet seg av disse "overnaturlige" evnene, og mange ble hjulpet. Men når noe gikk uforklarlig galt med mennesker, dyr eller avlivning, var det lett å skyldte på disse "trollkjerringene", den som kunne velsigne, kunne saktens også forbanne, når noe gikk dem i mot. "Heksene", som med

oppriktig Gudstro forsøkte å hjelpe folk, ble beskyldt for å drive Gudsbespottelse og djeveldyrking. Sønnøv var kokke for et arbeidslag som lette etter marmor i skogsområdene mellom Hølonda og Skaun. Hun ble boende igjen i ei bu på en liten gressvoll i skogen, senere Sønnøvsætervollen. Hun hadde ei ku, noen sauer og en hund. En søndag da Sønnøv var på vei til kirka i Skaun, ble hun skutt og drept med en sølvknapp av storbonden Arn Dalen, og gravd ned i myra ved "Sillkleiva". Det sies og at han måtte skyte hunden hennes, og derfor har en av bakkene på kirkestien fått navnet "Bittkleiva".

Sagnet sier at Sønnøv en gang skal ha sagt: "Dersom det går meg ille, skal det aldri mer gro på Sønnøvsætervollen". Det gjør det visstnok heller ikke!

Utdrag fra årets arrangement den 8.-10. august 2003

Stiftelsen Kristin på Husaby ønsker alle hjertelig velkommen til årets arrangement i Skaun, og nok en gang – takk til TrønderEnergi som hovedsponsor for festivalen.

Torsdag 7. august 2003

- Premiere på "Sønnøv" i Skaun i kirke

Fredag 8. august 2003

- Offisiell åpning av arrangementet i Skaun Kirke, konsertforestillingen "På pilegrimsferd i Kristin Lavransdatters fotspor" med Elisabeth Matheson, Jorun Hermansen og Iver Kleive
- Åpning av kunstutstilling på Galleri Grønneset (åpen hele helga)
- Intimkonsert på Lisbetsæter Gjestehus med Øyvind Elgenes
- "Sønnøv" i Skaun Kirke

Lørdag 9. august 2003

- Marked på Venn - salg og demonstrasjoner av mat- og håndverkstradisjoner, årets gjesteutstillere: Frank Smed fra Oppdal
- Aktiviteter for barn
- Opplesing for barn v/ Marit Nikolaysen (på skolen)

- Opplesing av Anne B. Ragde på Bygdemuseet
- Kulturkafé på Lisbetsæter, med blant andre Geir Nergård og Sigvart Dagsland, tema er "Salmer for samtida"
- Vielse på Husaby
- Omvisning i kirka
- 2 konserter i Skaun Kirke med Sigvart Dagsland

Søndag 10. august 2003

- Marked på Venn som beskrevet under lørdag
- Ronny Kjåsen underholder med trekkspill på markedsplassen
- Kristinmarsj, pilegrimsvandring og pilegrimsgudstjeneste
- Familieforestilling i gymsalen, Tordenskiold/turnekompaniet
- Foredrag i kirka med Øystein Ekroll
- 2 forestillinger i kirka med "Sønnøv"

Både lørdag og søndag serverer bygdekvinnelagene tradisjonskost.

Trafobytte

Ny transformator med ytelse 30 MVA blir montert på Buås. På grunn av lastøkning de siste åra har kapasiteten blitt brukt opp.

Ronald Blomlie

Den nye transformatoren er levert av ABB, og totalvekten er på 63 tonn. Transport fra Vaasa i Finland til Buås ble utført av Prøven transport. Hvis alt går etter planen vil den nye transformatoren være i drift når dette leses. Den gamle transformatoren på 15 MVA ble flyttet til vår nye

stasjon som bygges på Myrhaugen. Her vil den sørge for å forsyne Hemne Kraftlag, som ser fram til å få egen forsyningen avskilt fra Holla smelteverk. All demontering og montering i forbindelse med flytting er utført med egne montører. Transport fra Buås til Myrhaugen er også utført av Prøven transport. Totalvekt på denne transformatoren er 47 tonn. Arbeid med ny stasjon på Myrhaugen vil pågå i hele sommer. 132 kV kabelanlegg skal monteres med egne montører. Apparat- og kontrollanlegg er det Alstom som står for. Drifsettelse er satt til første halvdel av september.

Den nye transformatoren er levert av ABB, og totalvekten er på 63 tonn. Transport fra Vaasa i Finland til Buås ble utført av Prøven transport. Hvis alt går etter planen vil den nye transformatoren være i drift når dette leses. Den gamle transformatoren på 15 MVA ble flyttet til vår nye

Ny og utvidet lærebok i strømsparing

I februar og april fikk våre fordelskunder en oppgradert utgave av vår lærebok i strømsparing. Innholdet har fått en "ansiktsløftning", slik at alt nå er i henhold til vår grafiske profil. I tillegg er boka utvidet med nytt innhold.

Det nye innholdet kom i to omganger, den første i februar. Da fikk kundene mye ny informasjon, blant annet en fylldig presentasjon av oss selv, tips om varmepumpe, andre alternative varmekilder, SmartBolig og SmartHytte I tillegg har vi lagt inn en del nye tips om hvordan det går an å spare strøm, uten at det går på bekostning av komforten.

I april motiverte vi folk til å tenke framover, og sendte ut presentasjon av SmartHytte. Da fikk kundene også gode rabatter på varmepumpe, overspenningsvern og startpakke for SmartHytte.

Målet med læreboka er å knytte til oss flest mulig lojale kunder som forstår at det er mye mer å spare på å bruke strømmen fornuftig, enn å bytte strømlieferandør. Og det har virket – i dag har vi hele 3500 fordelskunder. Og flere skal det bli. Læreboka er nå spydspissen i det meste av markedsføringen framover, og skal knytte til oss enda flere og mer lojale kunder.

Serviceavdelingen i fjerde etasje

Tore Wuttudal

Økonomiavdelingen ønsker å være en tjenesteleverandør med et bredt spekter av tjenester og serviceinnstilte medarbeidere med stor kompetanse. Som et ledd i å nå disse målene har Erling Legran gjennomført et Master of Management studium ved BI Senter for lederutdanning i Oslo. Dette har resultert i en prosjektoppgave som belyser problemstillinger og aspekter rundt verddivurdering av norske nettselskaper. I tillegg spenner teorien i studiet rundt områder som finans- og investeringsanalyser, hedging, plasseringsteori, internasjonal finans med mer.

I fjor sluttførte også økonomisjef Bjørn E. Paasche et studium i spesialisering innen regnskap og skatt. Avdelingen er også styrket med ansettelsen av Erlend Ness. Foruten fagøkonomene består økonomiavdelingen av dyktige medarbeidere som utfører logistikkoppgaver, lønns- og regnskapsfunksjoner, samt en effektiv fakturabehandling.

Økonomiavdelingen ønsker å presisere at de tilbyr tjenester for andre i selskapet. Enten oppgaven er stor eller liten, nøl ikke med å ta kontakt.

Det er nok litt mer avansert verktøy enn en kuleramme med en kule som brukes av Erling Legran og Kirsti Vatn. Kirsti har spesialisering innen økonomistyring og skatt.
Foto: Tore Wuttudal